

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. Кубрат, 07.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КУБРАТ, I - ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Албена Д. Великова

при участието на секретаря Вера Люб. Димова
като разгледа докладваното от Албена Д. Великова Гражданско дело № 20213320100706 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производство с правно основание чл. 422 ГПК във вр. с чл. 79 и сл. ЗЗД.

Ищецът „ЮБЦ“ ЕООД, вписано в ТРРЮЛНЦ с ЕИК 205680303, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя Ю. Б. Ц., чрез адв. В. Г. твърди, че настоящият иск се предявява след проведено заповедно производство по ч. гр. дело № 566/2021 г. по описа на РС–Кубрат и връчване на издадената заповед на длъжника чрез залепване на уведомление. Сочи се, че по силата на договор за цесия от 01.10.2019 г. на ищцовото дружество било прехвърлено вземането на „С. Г. Груп“ ООД, ЕИК 148062016 срещу ответника, като от своя страна „С.Г.Груп“ ООД придобило вземането от „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД чрез договор за цесия от 16.10.2018 г. Посочено е, че претендираното вземане произтича от сключен между ответника и „БТК“ ЕАД договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги от 12.09.2018 г. с клиентски номер № 1488675002 за ползване на мобилна услуга за номер 0888682315 при условията на тарифен план Smart L+ с месечен абонамент в размер на 29.99 лв., като договорът е сключен за срок от двадесет и четири месеца. Въз основа на така сключените договори били издадени фактури, както следва: №

1255592543/01.11.2018 г. с начислена сума в размер на 27.89 лв. с ДДС; № *****/01.12.2018 г. с начислена сума в размер на 26.99 лв. с ДДС; и № *****/03.01.2019 г. с начислена сума в размер на 0.64 лв. с ДДС. Твърди се, че абонатът е потребил, но не заплатил мобилни услуги, фактурирани за три последователни отчетни месеци, цитирани по-горе на обща стойност 55.52 лв. Неизпълнението на основното задължение на потребителя да заплаща в уговорения срок месечната абонаментна такса за ползваните услуги е дало основание оператора да ограничи предоставянето на услугите или да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя или да откаже сключване на нов договор с него. Мобилният оператор е прекратил едностранно договора си с ответника като е издал крайна фактура № 1260470676/01.02.2019 г. Ответникът не е предприел действия за погасяване на задължението си, поради което на 20.09.2021 г. кредиторът е подал заявление в РС–Кубрат за издаване заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, образувано в ЧГД № 566/2021 г. Издадената по цитираното дело Заповед № 232/21.09.2021 г. е била връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК – чрез залепване на уведомление. В изпълнение указанията на заповедния съд съгласно чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК, ищцовото дружество предявява настоящата искова молба, с която моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника, че към него съществува изискуемо вземане на „ЮБЦ“ ЕООД в размер на 52.43 лв., представляваща незаплатена далекосъобщителна услуга за периода 01.10.2018 г. до 02.01.2019 г., дължими по повод валидно действал договор с клиентски № 1488675002, сключен между Д. Н. Д. и мобилния оператор „БТК“ ЕАД, за което са издадени три броя фактури. Не претендират вземането за мораторна лихва в размер на 14.03 лева, начислена за периода от 19.01.2019 г. до 07.09.2021 г. Изявяват претенции за присъждане направените разноски в исковото и заповедното производство. Исковата претенция намира правно основание в разпоредбата на чл. 422 ГПК, предявена по реда на чл. 416 ГПК, във вр. с чл. 79 ЗЗД.

Ответникът Д. Н. Д., ЕГН *****, с пост. и наст. адрес в *** чрез особения си представител адв. Р.П. от АК–Разград депозира писмен отговор, с който заявява становище за недопустимост на исковата претенция поради липса на материалноправна легитимация, както и за неоснователност на същата. Прави възражение, че ответникът не е уведомен за прехвърлянето на

вземането в полза на ищеца, както и че вземанията по процесните три фактури не са били включени в Приложение № 1 към договор за цесия от 01.10.2019 г. Оспорва доказателствената сила на извлечение от Приложение № 1 към цитирания договор за цесия. Прави искане да бъде допуснато разкриване на информация по отношение на вземане с длъжник ответника, че е включено в цитираното приложение. При условията на евентуалност ако съдът приеме, че искът е допустим, заявява, че същият е неоснователен.

СЪДЪТ, преценявайки събраните, по делото доказателства, по реда на чл. 12 от ГПК и чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното от фактическа страна:

От приложеното ч. гр. д. № 566/2021 г. по описа на Районен съд – Кубрат, се установява, че в полза на ищеца е издадена Заповед № 232/21.09.2021 г. за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 410 ГПК срещу ответника за сумите, предмет на настоящото производство. Издадената заповед е била връчена по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК, като в срока по чл. 415 ГПК заявителят е предявил искове по реда на чл. 422 ГПК.

От представените с исковата молба писмени доказателства се установява следното:

По силата на Договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги от 12.09.2018 г. с клиентски номер № 1488675002, на ответника са предоставяни мобилни услуги за мобилен номер номер 0888682315. Договорът е сключен за срок от 24 месеца – до 12.09.2020 г. – условията за ползване на цитирания мобилен номер, като е избрал тарифен план Smart L+ с месечен абонамент в размер на 29.99 лв.

В изпълнение на цитирания договор за мобилни услуги, за периода от 01.10.2018 г. до 02.01.2019 г. са били издадени фактури, както следва:

1/ № 1255592543/01.11.2018 г. с начислена сума в размер на 27.89 лв. с ДДС;

2/ № *****/01.12.2018 г. с начислена сума в размер на 26.99 лв. с ДДС и

3/ № *****/03.01.2019 г. с начислена сума в размер на 0.64 лв. с ДДС.

Абонатът е потребил, но не заплатил мобилните услуги, фактурирани по

трите последователни отчетни месеца. Съгласно чл. 50, вр. чл. 43, т. 1 от Общи условия на договора между „БТК“ АД и абонатите на услуги, предоставени чрез обществената фиксирана електронна съобщителна мрежа на дружеството, последният се прекратява в случай на неизпълнение на задължението на абоната да плаща в срок дължимите суми за предоставените услуги. Така на 03.01.2019 г. процесния абонамент е бил деактивиран от ищеца поради неплащане на сумите в уговорения краен срок.

След едностранното прекратяване на индивидуалните договори на ответника мобилният оператор е издал по клиентски номер № 1488675002 на дата 01.02.2019 г. крайна фактура № 1260470676.

Към писмените доказателства по делото са приобщени процесните фактури, Договор за цесия от 16.10.2018 г. и от Договор за цесия 01.10.2019 г., Извлечение от Приложение № 1 към Договор за цесия от 01.10.2019 г. Цитираното Приложение № 1 е оспорено от ответната страна като се твърди, че с него не е цедирано задължението на Д., което се опровергава от представения списък в електронна форма на компактдиск.

Въз основа на така установените фактически обстоятелства, съдът направи следните правни изводи:

За да бъде уважен предявения положителен установителен иск по чл. 422 ГПК е необходимо ищецът да е доказал съществуването на валидно и изискуемо вземане в негова полза срещу ответника. В процесния случай на първо място ищецът успя да докаже наличието на валидно облигационно отношение между „БТК“ ЕАД и ответника, което да съставлява източник на претендираното задължение на ответника. То е възникнало въз основа на сключен между тях Договор за електронни съобщителни услуги за клиентски номер 1488675002 от 12.09.2018 г.

Прехвърлянето на вземане (цесията) е договор, с който кредиторът на едно вземане (цедент) го прехвърля на трето лице (цесионер). Длъжникът по вземането не е страна по договора. Със сключването на договора за цесия, т.е. с постигане на съгласие между цедента и цесионера, вземането преминава от цедента върху цесионера в състоянието, в което то се е намирало към същия момент, заедно с акцесорните му права – арг. чл. 99, ал. 4 ЗЗД. Тъй като цесията засяга интересите освен на страните по договора и на трето лице – цедирания длъжник, се налага извършването на допълнително действие –

съобщаване на длъжника за цесията – чл. 99, ал. 3 и 4 ЗЗД. За да породи действие, съобщението трябва да бъде извършено от цедента – чл. 99, ал. 3 ЗЗД. Без да е елемент от фактическия състав на договора, съобщението има значение с оглед на третите лица – цедирания длъжник, правопримениците и кредиторите на цедента и на цесионера.

Съгласно константната съдебна практика на ВКС обективирана в Решение № 78 от 09.07.2014 г. на ВКС по т.д. №2352/2013 г., второ Т.О., ТК; Решение № 123 от 24.06.2009 г. на ВКС по т.д. № 12/2009 г., второ Т.О., ТК и Решение № 3 от 16.04.2014 г. по т.д. № 1711/2013 г. първо Т.О., ТК-уведомление, изходящо от цедента, но приложено към исковата молба на цесионера и достигнало до длъжника със същата, съставлява надлежно съобщаване на цесия съгласно чл. 99, ал. 3 ЗЗД, с което прехвърлянето на вземането поражда действие за длъжника на основание чл. 99, ал. 4 ЗЗД. Същото следва да бъде съобразено като факт от значение за спорното право, настъпил след предявяване на иска на основание чл. 235, ал. 3 ГПК.

Длъжникът не доказва, че е изпълнил изискуемите си задължения за заплащане на стойността на предоставените по договора мобилни услуги, за които били издадени Фактура № 1255592543/01.11.2018 г., Фактура № *****/01.12.2018 г. и Фактура № *****/03.01.2019 г. Тези негови задължения били прехвърлени от стария кредитор цедент „БТК“ ЕАД на новия кредитор цесионер „С.Г. ГРУП“ ООД с Договор за цесия от 16.10.2018 г. Цедентът изрично упълномощил цесионера да уведоми длъжника за извършената цесия по см. на чл. 99, ал. 3 ЗЗД. Уведомлението е приложено към настоящата искова молба. От своя страна с Договор за цесия от 01.10.2019 г. „С.Г. ГРУП“ ООД прехвърлило това вземане на ищцовото дружество, като вземането било изцяло индивидуализирано напълно по основание размер и длъжник в Приложение № 1 към Договор за цесия от 01.10.2019 г. Д. Н. Д., ЕГН **** за сумата от 52.43 лв.

Длъжникът може да се счете за редовно уведомен за двете цесии с връчването на исковата молба по делото, към която е приложено уведомлението за цесията, изходящо от цедента по договора за цесия от 01.10.2019 г. „С.Г. ГРУП“ ООД и уведомление за договора за цесия от 16.10.2018 г. също от „С.Г. ГРУП“ ООД, но като изрично упълномощено да упражни правата на цедента по тази цесия „БТК“ ЕАД съгласно чл. 99, ал. 3

33Д.

С оглед на изложените съображения искът се явява основателен, поради което следва да бъде признато за установено на основание чл. 422 във вр. с чл. 124 ГПК, че ответникът дължи сумата 52.43 лв., съставляваща незаплатена далекосъобщителна услуга за периода 01.10.2018 г. до 02.01.2019 г. по издадените три броя фактури.

Доколкото с исковата молба ищецът не е предявил иск за установяване вземането за обезщетение за забавено изпълнение в размер на 14.03 лева, следва издадената за тази сума Заповед № 232/21.09.2021 г. да се обезсили.

По отношение на разноските:

При този изход на делото на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да понесе отговорност и за направените разноски. Сторените от ищеца в заповедното производство разноски са в общ размер на 205 лв. (25.00 лв. заплатена държавна такса и 180 лв. – адвокатско възнаграждение), а в настоящето производство са сторени такива в размер на 505 лв. (от които 25 лв. довнесена държавна такса, 180 лв. адвокатско възнаграждение и 300 лв. възнаграждение за особен представител). Така съразмерно на уважената част от исквете, ответникът следва да заплати на ищеца сумата 205 лв. – разноски по заповедното и 505 лв. – за разноски по настоящето производство.

Мотивиран от така изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Д. Н. Д., ЕГН ***** с пост. и наст. адрес ***, че дължи на „ЮБЦ“ ЕООД, вписано в ТРРЮЛНЦ с ЕИК 205680303, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя Ю. Б. Ц., чрез адв. В. Г. следната сума, за която по ч. гр. д. № 566/2021 г. по описа на РС–Кубрат е издадена Заповед № 232/21.09.2021 г.: **52.43 лева** (петдесет и два лева, четиридесет и три стот.) – дължими суми за незаплатени електронни съобщителни услуги по договор с клиентски номер 1488675002 от 12.09.2018 г., предоставени от мобилния оператор „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, ЕИК 831642181, за което са издадени фактури № 1255592543/01.11.2018 г., № *****/01.12.2018 г., № *****/03.01.2019 г., ведно със законната

лихва считано от 20.09.2021 г. до окончателното плащане, като вземането по този договор е прехвърлено в полза на „С.Г.Груп“ ЕАД, ЕИК 205942517 с Договор за цесия от 16.10.2018г., а впоследствие прехвърлени на заявителя по настоящото производство „ЮБЦ“ ЕООД, ЕИК 205680303 с последващ Договор за цесия от 01.10.2019г., на основание чл. 422 ГПК вр. с чл. 79 от ЗЗД.

ОБЕЗСИЛВА издадената в полза на „ЮБЦ“ ЕООД, вписано в ТРРЮЛНЦ с ЕИК 205680303, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя Ю. Б. Ц., чрез адв. В. Г. Заповед за изпълнение № 232/21.09.2021 г. по ч. гр. д. № 566/2021 г. по описа на РС-Кубрат в частта й, с която Д. Н. Д., ЕГН ***** с пост. и наст. адрес *** е осъден да заплати сумата 14.03 лева (четирнадесет лева, три стот.) – обезщетение за забавено изпълнение за периода 19.01.2019 г. до 07.09.2021 г.

ОСЪЖДА Д. Н. Д., ЕГН ***** с пост. и наст. адрес *** ДА ЗАПЛАТИ на „ЮБЦ“ ЕООД, вписано в ТРРЮЛНЦ с ЕИК 205680303, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя Ю. Б. Ц., чрез адв. В. Г. сумите **505.00 лева** (петстотин и пет лева, нула стот.) – направени разноси по исковото производство и **205.00 лева** (двеста и пет лева, нула стот.) – разноси по заповедното производство.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Разградския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Кубрат: _____